

med de almindelige principper for affattelse af bestemmelser om erstatningsansvar med omvendt bevisbyrde.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 11, stk. 4, jfr. § 3, stk. 2, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 327 af 29. oktober 1962 om beskyttelse af søkabler og undersøiske ledninger.

Til § 7.

Stk. 1 svarer til SL § 15.

Stk. 2 svarer til SL § 26, 1. pkt. og 2. pkt. første led. Det hidtidige forbud mod anbringelse af pigtråd på fiskeriterritoriet er foreslået opretholdt. For så vidt angår andre hegn anbragt på fiskeriterritoriet foreslås det, at disse kun kan udsættes til kreaturhgningsformål, og da ikke længere ud end formålet nødvendiggør. Da fiskeriet i ikke så få tilfælde er blevet generet stærkt af pøle og hegnstråd, som fra sådanne hegn med isgang er ført ud på steder, hvor fiskerne arbejder såvel med stående som med bundsløbende redskaber, er indsat bestemmelse om, at hegnene hvert år skal fjernes fra fiskeriterritoriet inden 1. november og ikke må genudsættes, før efter muligheden for isgang er opført.

Det har været overvejet at foreslå bestemmelser, der fastslår erstatningspligt for kreaturere i tilfælde, hvor kreaturerne på grund af utilstrækkelig indhegning har forårsaget skade på stående redskaber ved vadning fra land ud på fiskeriterritoriet, men man har afstået derfra, idet man med støtte i domspraksis må gå ud fra, at en grund-ejer efter de alm. erstatningsregler må være ansvarlig for skaderne, når han særlig har været opfordret til at træffe foranstaltninger herimod og faren for skadeforvoldelse er påregnelig.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 25. Af oversigtsmæssige grunde har man opdelt paragraffen i fem stykker.

Stk. 1. Da kravet om ophalingsplads m. v. bør kunne fremsættes ikke alene af en kreds af fiskere, men også af en enkelt fisker, har omredigering fundet sted med henblik herpå.

Efter henstilling fra fiskeriorganisationerne er de formål, hvortil der kan begæres anvist plads, udvidet til også at omfatte garnhus og tjæregryder. Sådanne er nødvendige for fiskernes arbejde på pladsen.

Man har overvejet, hvorvidt man bør foreslå særlige regler til klarlæggelse af spørgsmålet om adgang for interesserede fiskere til at tiltræde be-

gæringen om anvisning af plads, samt om hvorledse fiskere, der senere har påbegyndt deltagelse i det lokale fiskeri, kan få adgang til at medindtræde i benyttelsen af pladsen, men har afstået herfra, da bestemmelsen i stk. 3, hvori er fastsat, at enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen, må anses for fyldestgørende. Herefter er medadgangen for andre fiskere alene betinget af opnåelse af fornøden aftale med de fiskere, som efter kendelsen har fået overladt pladsen, og en sådan ordning af sagen på kollegial basis, ses ikke i praksis at have voldt vanskeligheder. Ej heller har man fundet særlig anledning til at foreslå offentlig indkaldelse af interesserede fiskere i hvert enkelt tilfælde, hvor en sag af heromhandlede art rejses, idet de lokale fiskere altid vil være bekendt dermed.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 25, 5. pkt. om ansvar for skade som følge af utilstrækkelig indhegning er udeladt, da den ikke ses at medføre andre resultater end de, der følger af almindelige erstatningsregler. Det samme gælder SL § 25, 10. pkt., om afgørelse af sagen uden erstatning, når afsavnet ikke forvolder ejeren eller brugeren skade eller ulempe.

Stk. 4. Da en efterprøvelse for domstolene af den afsagte kendelse næppe kan udelukkes, jfr. herved grundlovens § 73, stk. 3, er bestemmelsen i 1. pkt. nu foreslået formuleret således, at det tydeliggøres, at den afsagte kendelse kun er endelig i den forstand, at den ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 9.

§ 9 svarer til SL § 5.

Stk. 1, nr. 1. I stykket er foreslået ensartede afmærkningsregler for alle større pøleredskaber (bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen). I stedet for de hidtidige i SL § 5, stk. 1, nr. 1 og 2 påbudte afmærkninger bestående af flag er foreslået afmærkning med signalkugle på mindst 50 cm i diameter eller signalkugle på mindst 50 cm, målt såvel i bund som i højde. Ændringen ønskes foretaget af praktiske grunde, idet flag under dårlige vejrforhold kan gå tabt og signalkugler eller signalkegler, der allerede i praksis anvendes i et vist omfang, er let synlige, nemme for fiskerne at fremstille og fremstillingerne ikke forbundet med nævneværdige omkostninger. Højden for afmærkningen er foreslået sat ned fra 2,5 m over vandet til 2 m, medens højden for flagafmærkningen af gennemsejlingsåbninger er foreslået sat op fra 1,5 m til 2,0 m over vandet, således at der i begge